JUBILEUMUITGAVE V.V. MUSKETIERS

50 JAAR

1952 2002

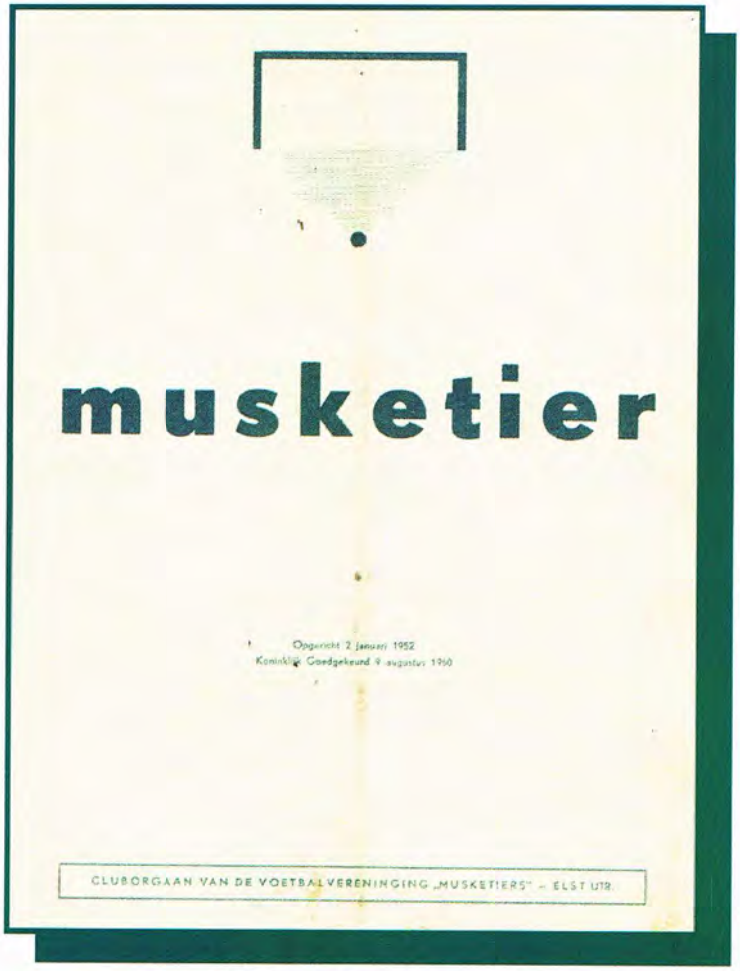

1e uitgave: dateert uit 1961

CLUBORGAAN VAN DE VOETBALVERENIGING „MUSKETIERS" – ELST UTR.

VAN DE VOORZITTER

Gaarne voldoe ik aan het verzoek van de jubileumcommissie om een bijdrage te leveren aan de jubileumkrant, die speciaal ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van v.v. Musketiers wordt uitgegeven.
Het is mijns inziens zonder meer een goede zaak om een jubileumkrant te laten verschijnen. Er zullen veel herinneringen opgehaald worden en velen zullen met weemoed terug denken aan het Musketiers verleden.

In de beginjaren was het zeer moeilijk om het hoofd boven water te houden en toen het ledenaantal in 1955-1956 daalde tot ca. 35, werd overwogen om te stoppen. Wij zijn toen toch doorgegaan op aandringen van Cor Bouter die het bestuur verweet slappelingen te zijn als ze de club zouden opheffen.
Vanaf die tijd steeg het ledenaantal in de jaren 1970-1975 tot een hoogtepunt van ca. 350. Momenteel zijn het ca. 220 leden en zitten we in een stijgende lijn.

In 1965 verhuisden wij van "de Uiterwaarden" naar het huidige sportpark aan de Sportweg.
Wij zijn een vereniging die haar sporen heeft verdiend in de Elsterse sportgemeenschap en zijn niet weg te denken uit het dorpsleven. Een vereniging die baanbrekend werk verricht voor de Elsterse jeugd en de jeugd uit de omgeving.

Momentopname uit een wedstrijd van v.v. Musketiers uit 1967

Ons clubhuis in 1975

In 1965 waren we ervan overtuigd, dat een clubhuis noodzakelijk was, wilden de Musketiers zich financieel en sportief verbeteren. Er werden verlotingen gehouden, een grote bazaar georganiseerd etc. etc. en in 1975 vond de opening plaats. Maar als gevolg van de snelle groei van onze vereniging werd op 4 mei 1981 (alweer) begonnen met een uitbreiding van het clubhuis en voor de aanvang van het seizoen 1981/1982 was deze uitbreiding gerealiseerd.

50 JAAR
1952 2002

Na de totstandkoming van het clubhuis konden meerdere activiteiten ontplooid worden om de kaspositie te versterken. Er ontstond een actieve ontspanningscommissie die vele feest- en kaartavonden organiseerde. Er werd een verloting en een bazaar gehouden om zodoende financiën bijeen te brengen voor een verdere vooruitgang.

Ook wij gingen over op shirtreklame om sponsorgelden te verkrijgen.
Er werd in 1987 in verband met het 35-jarig bestaan, een grote jubileumverloting gehouden. Er werden loten verkocht van ƒ 150,00 per stuk, met als hoofdprijs een "Renault 5 TL", wat een groot succes werd.

In 1990 werd gestart met reclameborden en een vriendenclub. De leden van de vriendenclub betalen ƒ 1.000,00 per jaar. Ook de club van 100 kwam tot stand. Wij nemen jaarlijks deel aan de "Grote Clubaktie", een landelijk opgezette verloting.

De eerste tenue's van Musketiers met shirtreklame van "de Houthal"

Door alle activiteiten op financieel gebied was het mogelijk om het clubhuis nogmaals uit te breiden. Wederom werd er een bouwcommissie benoemd. Eind 2000 is met deze uitbreiding begonnen. Eind 2001 is deze gerealiseerd. Het resultaat is overweldigend. Vele vrijwilligers hebben een prachtig clubhuis gerealiseerd en is onze vereniging voor de toekomst verzekerd van een goed onderkomen. Door zelfwerkzaamheid is ca. ƒ 150.000,00 bespaard.
Het bovenstaande overziend is gebleken dat een vereniging niet meer buiten de commercie kan en eigenlijk een onderneming is geworden. Al de voorgaande jaren is hard gewerkt door tientallen vrijwilligers met het bovenstaande resultaat. Wederom is de "Kas" nagenoeg leeg en is de jubileumcommissie zeer hard bezig de financiën te vergaren voor o.a. het jubileumfeest. Ook nu wordt er weer een jubileumverloting gehouden met loten van ƒ 150,00. de hoofdprijs is een "Renault Twingo" te leveren door hoofdsponsor Autobedrijf Bochane B.V.
Laat ook deze jubileumverloting een succes worden!

Met trots kunnen we na 50 jaar zeggen dat onze vereniging nog springlevend is. De elftallen nemen wekelijks in prachtige tenue's deel aan de competitie. Er wordt goed en met prima materiaal getraind. We beschikken over een eigen jeugdbus en een prachtig clubhuis.
De afgelopen 50 jaar hebben vele mensen zich ingezet voor onze vereniging.
We zijn uitgegroeid tot een bloeiende vereniging.

Als huidige voorzitter wil ik u allen bedanken voor het vele werk dat in 50 jaar is verzet en ik spreek de wens uit dat er nog vele goede jaren voor v.v. Musketiers zullen zijn weggelegd.

Ton van Kranenburg, voorzitter

50 JAAR
1952 2002

EEN VAN DE DRIE OPRICHTERS

De jubileumcommissie heeft mij gevraagd iets te schrijven over de beginperiode van de v.v. Musketiers. Ik voldoe graag aan hun verzoek en ik meen me het volgende te kunnen herinneren.

De eerste besprekingen vonden plaats in de N.B.M. bus Elst-Utrecht door wijlen T. Eimers, A. Klomp en ondergetekende. In Elst was geen zaterdag voetbalclub. Er was grote behoefte aan omdat veel jongens niet op zondag wilden spelen om principiële redenen.

In 1951 waren in Elst al twee voetbalverenigingen, Oranje-Wit en Elst, dus een derde vereniging in Elst zou moeilijk worden, maar we zetten door. Persoonlijk heb ik nog geprobeerd een zaterdag afdeling bij Oranje-Wit te realiseren, maar dat werd door wijlen de heer R. van Kooten afgewezen.
Besloten werd, na enige andere personen gepolst te hebben, om een oprichtingsvergadering te beleggen, dat gebeurde op 2 januari 1952 in het koetshuis bij Stuivenberg. Veel jongeren, maar ook ouderen melden zich aan. degenen die geen lid wilden worden moesten de zaal verlaten.

Eerst werd een bestuur gekozen, dat er als volgt uitzag:

Wijlen de heer G. van Viegen	Voorzitter
Wijlen de heer C. Drost (ome Keesie)	Secretaris
Wijlen de heer P. van Rhee	Penningmeester

En de leden:
Wijlen de heer H. Bouter
Wijlen de heer W. Swetselaar
de heer Z. Wildeman
De heer J. van Kranenburg
En hiermee was de v.v. Musketiers opgericht.

Er werd gesproken over het tenue. De meeste stemmen waren voor een groen shirt en witte broek, maar ook blauw-wit kreeg veel stemmen. De contributie werd vastgesteld op ƒ1,00 per maand.
Ook het speelterrein was een moeilijk punt, maar we vonden onderdak bij de ons goedgezinde v.v. Elst ter hoogte van de Woudweg.

De eerste bal kocht ik in Utrecht bij sporthuis Centrum (ik meen nog met veter) voor ƒ 20,00. Onze eerste officiële wedstrijd was in Zeist tegen Ons Genoegen en deze werd met 3-2 verloren. De eerste goal voor Musketiers werd door W. Kroesbergen gemaakt en de tweede door Bertus Klomp met een prachtige omhaal. Bertus zou vooral in de eerste jaren zijn stempel op de resultaten van de Musketiers drukken met de fenomenale schoten van zijn linker pootje. Hij was in de beginjaren samen met Z. Wildeman de angst van elke tegenpartij.

Ons eerste clubhuis werd Restaurant Issenhove (tegenwoordig Pannenkoekenhuis) onder Amerongen. Hoe dat ging moeten jullie maar eens aan B. Klomp of ondergetekende vragen want dat verhaal wordt te lang. Sommigen zullen het misschien nog weten.

Onze eerste officiële trainer was, naar ik meen, de heer C. Drost, oud-speler van Wageningen. Bestuursvergaderingen werden vaak gehouden bij de familie Klomp.
Eens zaten we te vergaderen en daar ging de sirene. Bertus stond meteen op (hij was bij de brandweer) en zei: "Jongens ik moet gaan, er is brand", en deed zijn brandweerpak aan. Maar toen kwam vader Klomp en zei dat de sirene was gegaan op de televisie. Daar stond Bertus met zijn pak aan, wat hebben we gelachen.

Oorkonde voor het behaalde kampioenschap in 1965

Eens hadden we een beslissingswedstrijd op het D.E.V. terrein in Doorn, de spelers waren erg nerveus. Men zei dat suikerklontjes goed voor de spieren en de nervositeit waren, daarom werd in de rust dit wondermiddel uitgereikt, met als resultaat dat niemand van de spelers nog kon praten vanwege slijmvorming in de mond.

50 JAAR
1952 2002

Op één vergadering moest een eerste elftal samengesteld worden en dat was vaak niet eenvoudig. Over tien namen waren ze het eens geworden, maar de rechtsbuiten plaats stond nog open. Na enige discussie stond de voorzitter, wijlen G. van Viegen, op en zei: "Zetten jullie daar Ton van Kranenburg maar neer, op mijn verantwoording". Maar Ton was pas zestien jaar. Hij werd de nieuwe rechtsbuiten en is er nooit meer weggeweest. Later werd hij zelfs in de vertegenwoordigende elftallen van de KNVB gekozen en is tot op dit moment nog steeds de drijvende kracht van de v.v. Musketiers.

Ook de heer H. Quint mag niet vergeten worden. Hij is vele jaren een prominent voorzitter geweest en gaf prima leiding aan de Musketiers. Persoonlijk heb ik hier prettige herinneringen aan. Ook hij is met zijn grote ervaring later doorgestroomd naar de KNVB.

Als je zo zit te mijmeren en te schrijven over het verleden gaat er veel door je heen. Dan gaat de herinnering spreken. Je denkt aan de mensen die er nog zijn, maar ook aan hen, die dit jubileum niet meer mee kunnen maken en die mede bepalend zijn geweest voor het voortbestaan van de v.v. Musketiers.
Mijn gedachten gaan uit naar:

G. van Viegen †	E. van Harn †	W. Brinkman †	G. Lodder
T. Eimers †	C. Drost †	H. den Uyl †	E. van Baaren
P. van Rhee †	J. Terschegget †	A. Klomp	Z. Wildeman
H. Bouter †	J. van Lienden †	H. Quint	J. van Beek
W. Swetselaar †	W. van Mourik †	T. Quint	S. v/d Oosterkamp
H. v/d Heuvel †	G. Henzen †	J. v/d Berg	G. den Uyl
H. Honders †	N. Klomp †	B. Henzen	D. den Uyl
W. Kroesbergen †	H. Terschegget †	G. van Baaren	J. Beekmans

Als ik namen vergeten ben, neem het mij niet kwalijk. Ik heb geprobeerd wat herinneringen op te halen. Veel zal ik vergeten zijn. Maar als v.v. Musketiers haar jubileum mag vieren in januari, hoop ik in dezelfde maand 76 jaar te worden en dan mag je wat vergeten.

Ik feliciteer v.v. Musketiers met hun 50 jarig jubileum en wens ze succes toe in de komende jaren.

Jasper van Kranenburg, mede oprichter

50 JAAR
1952 2002

VRIJWILLIGERS IN AKTIE

Berend legt de laatste hand aan de kantine

Kees v/d Vendel in 1981

Een bazaar om de clubkas te spekken

Bouwmeester v/d Klift in 1981

Druk overleg, wie weet nog waarover?

Werkzaamheden uit 1981

50 JAAR
1952 2002

DE GEBOORTE VAN "DE MUSKETIERS"

Door een aantal personen, die gezamelijk per N.B.M. dienstbus naar hun werk richting Utrecht reisden, werden weleens gesprekken gevoerd om in Elst een zaterdag voetbalvereniging te verwezelijken. Ikzelf maakte van dit groepje deel uit. Ook werden er al spoedig contacten gelegd met andere enthousiaste personen die dezelfde wensen hadden als het genoemde busgroepje. Er werden een aantal bijeenkomsten gehouden, waaruit naar voren kwam, dat er minstens 40 namen voor een eventueel lidmaatschap genoteerd konden worden, hetgeen een goede basis was om door te gaan.
Een gevormd werkcomite was inmiddels zover gevorderd dat een oprichtingsvergadering kon worden uitgeschreven. Deze vergadering vond plaats in hotel "Stuivenberg", het tegenwoordige "Azie" aan de Rijksstraatweg 153. De bijeenkomst werd geleid door wijlen de heer G. van Viegen. Aan het eind van de avond waren 70 personen als lid genoteerd!
Vervolgens werd een volledig bestuur gekozen en werden er namen voor de club bedacht, namelijk "Rijnvogels" en v.v. Musketiers. De naam "Rijnvogels" werd niet door de voetbalbond geaccepteerd, omdat deze naam elders in het land reeds voorkwam.
Dus werd het v.v. Musketiers, hetgeen schutters betekent. Zo is het begonnen en gekomen en was de geboorte van v.v. Musketiers een feit.

DE BEGINFASE NA DE OPRICHTING

De nieuwe vereniging kon van de toenmalige zondagclub, de v.v. Elst, accommodatie huren. Deze accommodatie bestond uit een speelveld en een houten kleedruimte, gelegen ten westen van de Woudweg, daar waar nu ongeveer de Prinsenhof en de Christinastraat zijn gelegen. Toen dit terrein voor de huizenbouw ontruimd moest worden, verhuisden we naar de uiterwaarden ter hoogte van Zwijnsbergen. Daar werden we nogal eens geconfronteerd met koeien die door de afrastering waren gekomen, zodat we behalve klei- en grasvlekken ook nog resten van de koeienvlaaien in onze tenue's hadden na de wedstrijd. Verder werden we meerde malen verrast, doordat de Rijn buiten haar oevers was getreden en er minstens een meter water op het speelveld stond. We bouwden er ook een houten kleedruimte vlak langs de Rijksstraatweg, zodat we niet langer meer gebruik hoefden te maken van de schuur van de familie Vink, die in het laatste huis langs de Rijksstraatweg woonden.

Kampioen op de uiterwaarden!

50 JAAR
1952 2002

In de beginjaren was de trainer en de elftalleiding verantwoordelijk voor de wekelijkse samenstelling van de elftallen. Later werd er een zogeheten elftalcommissie benoemd. Deze commissie kwam gedurende vele jaren bijeen ten huize van de familie Bouter, die in een duplexwoning aan de Franseweg 54 woonde. Ondanks de beperkte ruimte terplekke, konden de commissieleden er toch allemaal zitten.

In diezelfde tijd is er ook een periode geweest, dat het niet zo goed ging met de club. De voetbalresultaten waren niet best en het ledenaantal liep terug. De leden van het bestuur en die van de commissie zagen het niet meer zitten. Er onstond dus een crisis, totdat Mevrouw Bouter ingreep en de genoemde heren toesprak, dat zij dat niet konden maken en zij hen slappelingen van kerels vond. Een ieder was stomverbaasd over deze woorden. Men kwam tot inkeer, verzamelde alle moed, en ging weer verder. Dankzij Mevrouw Bouter zal v.v. Musketiers dus op 2 januari 2002 het 50 jarig jubileum vieren.

DE JEUGD

In de beginperiode bestond de jeugdcommissie uit de volgende personen: Hennie Quint, Bertus Klomp en Gerard Lodder, respectievelijk als voorzitter, secretaris en algemeen adjunct. Wekelijks kwamen zij bijeen om de jeugdelftallen samen te stellen en om scheidsrechters, grensrechters en leiders te regelen. Hieraan werd veel tijd besteed. Ik heb veel bewondering voor de mensen die zich tegenwoordig met de jeugdzaken bemoeien. Hun werk vindt men thans ook terug in de ranglijsten van de jeugdteams, zodat ik de toekomst dan ook positief tegemoet zie. Ik denk ook met genoegen terug aan het kampioenschap van de A-junioren, omdat veel spelers van dit elftal in het eerste terecht kwamen. Verder verheug ik me er weer op in mei aanstaande het tiende Bertus Klomp toernooi te mogen meemaken.

A-1 junioren kampioen

50 JAAR
1952 2002

ANDERE GEBEURTENISSEN, DIE ME BIJGEBLEVEN ZIJN

In de eerste plaats denk ik aan de eerste uitgave, in het begin van de jaren zeventig, van het clubblad van v.v. Musketiers en de verhuizing van de vereniging van de uiterwaarden naar het gloednieuwe sportpark aan de Sportweg 3.
Verder staan mij nog de aansprekende resultaten van het eerste elftal voor de geest. Namelijk door als eerste Elsterse club, in het seizoen 1967/1968 de KNVB-competitie te bereiken. Vijf jaar later gevolgd door weer een kampioenschap en de promotie naar de 3de klasse. En in het kader van het bekervoetbal de uitwedstrijd tegen de IJsselmeervogels.
Ook de voorbereiding en de realisatie van een eigen clubhuis, waarvan de officiële opening plaatvond op vrijdag 14 februari 1975, was een mijlpaal, waarop ik met genoegen terugkijk.

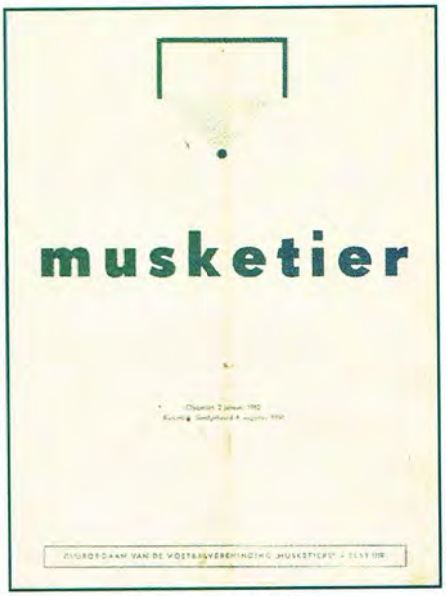

Eerste clubblad

TENSLOTTE

Ik feliciteer v.v. Musketiers hartelijk met het 50 jarig jubileum en wens de vereniging ook in de toekomst het allerbeste toe. Het maakt volgens mij niet uit in welke klasse of groep men speelt, als men het maar op zaterdag doet.

Bertus Klomp, mede oprichter

Kampioenselftal uit 1973
onder leiding van trainer Franssen
(staande linksboven)

50 JAAR
1952 2002

EEN MIJLPAAL

Een jubileum, en zeker een 50 jarig jubileum, is een mijlpaal om even bij stil te staan en terug te blikken in de tijd.

In de achter ons liggende periode is er in de maatschappij veel veranderd en dat geldt ook voor het Elsterse verenigingsleven. De maatschappij is voordurend in beweging en een organisatie (vereniging), die zich wil handhaven, zal steeds tijdig op de nieuwe ontwikkelingen moeten inspelen. Hierin is Musketiers ruimschoots geslaagd, gezien het feit dat de vereniging in de afgelopen vijftig jaren een belangrijke rol heeft vervuld in de Elsterse samenleving.

Net als iedere vereniging heeft de Musketiers hoogte- en dieptepunten in haar bestaan gekend. Rond de jaren 1955/1958 maakte de Musketiers een moeizame periode door en kwam zelfs het bestaansrecht in het geding.
Vanaf 1960 was er weer een duidelijk stijgende lijn waarneembaar, het ledenaantal groeide sterk en het eerste elftal promoveerde in een vrij kort tijdsbestek een aantal malen.
Dit team maakte toen een sprong van de voormalige 2de klasse afdeling Utrecht naar de 3de klasse van de KNVB. Helaas kon de Musketiers zich op dit niveau niet handhaven en moest in de loop der tijden enige stappen terugdoen.

Het is heden ten dage niet eenvoudig om een voetbalvereniging te leiden. Vaak kampt men met een tekort aan vrijwilligers en ook de instroom van de jeugd staat onder druk, ondermeer als gevolg van de concurrentie met diverse andere takken van sport. Immers, anno 2002, heeft de jeugd ruime keuzemogelijkheden voor het beoefenen van sport en ontspanning. In Elst kan de jeugd, die belangstelling heeft voor de voetbalsport, nog kiezen voor aansluiting bij Musketiers of Oranje Wit.

Jeugdelftal uit 1962

50 JAAR
1952 2002

Jeugdelftal uit 1987

Vorig seizoen is er, in overleg met de KNVB, tussen beide verenigingen een samenwerkingsverband voor de jeugd tot stand gekomen. Een gunstige ontwikkeling, omdat hiermede in ieder geval bereikt wordt dat een aantal jeugdspelers meer wedstrijden kunnen spelen. Of dit samenwerkingsverband in de toekomst nog meer gestalte zal krijgen of zelfs op langere termijn tot een fusie van beide verenigingen zal leiden, zal de toekomst uitwijzen. Een dergelijke situatie zou zich kunnen aandienen als op een bepaald moment mocht blijken, dat er geen bestaansrecht meer zou zijn voor een tweetal voetbalverenigingen binnen de Elsterse gemeenschap.

Voorlopig is echter alle aandacht gevestigd op de viering van het 50 jarig bestaan. Vooral diegenen, die vanaf het begin lid zijn geweest (waaronder zelfs nog een mede oprichter) zal deze mijnpaal een bijzondere betekenis hebben.

Tenslotte feliciteer ik bestuur en leden met dit jubileum en wens ik de Musketiers veel succes toe in de toekomst.

Hennie Quint, oud-voorzitter

Jeugdelftal uit 2000

50 JAAR
1952 2002

BESTE SPORTVRIENDEN

Een mijlpaal, vijftig jaar Musketiers, en derhalve wil ik langs deze weg bestuur en leden van harte gelukwensen. Zoals ook in de maatschappij gaat het niet altijd gladjes, maar belangrijk is overleven en dat doet deze club zeker.

Ik heb zelf heel wat jaartjes meegelopen bij de Musketiers, als voetballer en bestuurder. Ook al waren er toen wel eens plooitjes, ze werden altijd weer glad gestreken. De bal bleef gewoon rollen en derhalve kijk ik terug op een leuke tijd.

Ondanks een tijd waarin het steeds moeilijker werd mensen te vinden die zonder eerst te roepen "wat schuift het", alvorens wat voor de vereniging te doen, denk ik dat erbij de Musketiers altijd voldoende mensen met een "Groen-Wit" hart zullen zijn, die daar anders over denken en spontaan hun steentje zullen bijdragen op wat voor niveau binnen de club dan ook.

Ik wens het bestuur en de leden van Musketiers alle goeds toe voor de toekomst, en spreek de wens uit dat het net nog vele malen getroffen zal worden.
Een mooi jubileum toegewenst en veel sportieve hoogtepunten voor de toekomst.

Piet van Soest, oud-voorzitter

Piet van Soest (staande linksboven) als voorzitter van de Musketiers met het eerst elftal op de foto

50 JAAR
1952 2002

DE JEUGD VAN MUSKETIERS

We hebben bij de Musketiers altijd een goede jeugd gehad, waardoor er spelers van de A-junioren dan ook regelmatig tot het eerste elftal doordrongen. Onze A-junioren speelden dan ook een aantal jaren regionaal, wat voor onze begrippen zeer hoog was.
In die tijd hadden we dan ook twee elftallen met A-junioren en twee elftallen met B-junioren, dus was het makkelijker om een selectie-elftal te maken, maar helaas die tijd is voorbij.

Wij proberen onze jeugd zo veel mogelijk ook buiten het voetbal bezig te houden, zoals bijvoorbeeld het kerstzaalvoetbaltoernooi (al 15 jaar), het "Bertus Klomp" toernooi (deze zomer al zo'n 10 jaar), sportkampen, sinterklaasfeest etc.

In het seizoen 2000/2001 hadden wij maar liefst drie kampioenen n.l. de F1, D1 en de C-junioren, dit is naar mijn weten nog nooit voorgekomen, dus wij hopen met ons 50 jarig bestaan met minstens 4 elftallen bovenaan te eindigen, want dan word ons jubileumjaar nog feestelijker.

Gerda den Uyl

Gerda reikt bloemen uit aan de C-junioren die in 1987 kampioen werden onder leiding van Gert "Tetter" v/d Klift

Gerda met de jeugd die meedeed aan de optocht ter gelegenheid van de 5 mei viering

50 JAAR
1952 2002

SUPPORTERSCLUB

"Gezelligheid kent geen tijd" en "Zeven vette jaren en zeven magere jaren" zijn Hollandse gezegdes. Dit slaat zeker op de Musketiers. Er zijn nog maar enkele supporters die door dik en dun hun "club" steunen. Zij gaan met iedere uitwedstrijd mee. Echter veel te weinig om het eerste elftal te ondersteunen. Kom en doe als ons. Leden ga mee, anders is een kampioenschap niet meer haalbaar.

J. Drost, supportersclub

Supporters in de bus naar een uitwedstrijd

50 JAAR
1952 2002

"HET MUSKETIERSGEVOEL"

Op 5 jarige leeftijd werd ik door mijn vader aangemeld als lid van de v.v. Musketiers.
Een logische keuze, want mijn vader voetbalde immers ook bij de Mussen.
Mijn vroegste herinneringen gaan uit naar de jeugdtrainingen op woensdagmiddag.
Onze trainer was Ton "Ome Ton" van Kranenburg die ons steevast bij de afsluitende partij allemaal een naam gaf. Deze namen waren altijd Spaghetti, Macaroni, Calzone, Salami etc.
"Ome Ton" was zelf de scheidsrechter die de wedstrijd fluitende op zijn vingers leidde.
Na alle jeugdelftallen te hebben doorlopen en vele kampioenschappen verder kwam ik in aanmerking voor het grote werk. Het 1ste elftal lonkte, en wie droomt daar nu niet van als geboren Elstenaar. Met kampioenen als Cees Ravenstein, Ronald Benschap-Knook, Cor en Dirk van Baaren, Willem "Calli" van der Hoeven en Arie "buitenkantje rechts" van Walsum kwam ik daar als broekie bij te lopen. Na vier seizoenen melde zich een buitenlandse club en als gretig voetballiefhebber hapte ik gelijk toe. Het buitenlandse avontuur wil ik maar afdoen als een mislukt avontuur. Was het heimwee, was het te hoog gegrepen, misschien wel maar ik denk dat één ding een hoofdrol heeft gespeeld. "Het Musketiersgevoel"
Na iedere buitenlandse training of wedstrijd was het snel douchen en snel weer naar de kantine van de Mussen om dat gevoel weer op te snuiven. Na 3 seizoenen buitenland was het weer tijd om terug te keren naar het vertrouwde nest. Pas dan realiseer je je "Het Musketiersgevoel", wat je voorheen niet voelde omdat het zo gewoon was.
Die drie jaar afwezigheid hebben mij doen beseffen wat Musketiers eigenlijk betekent voor mij. Maar wat is nou precies dat "Musketiersgevoel"? Ik denk niet dat ik dat in een paar woorden kan uitleggen. Is het gebondenheid, genegenheid, blijheid of gezelligheid?
Ik denk niet dat je dat zo kunt uitleggen, het is gewoon Musketiers,
want "Het Musketiersgevoel" voor mij is:
"Ome Ton" van Kranenburg, na de wedstrijd lekker een biertje drinken,
na de woensdagtraining voetballen kijken, Dik & Gerda den Uyl, wedstrijdbesprekingen in de kelder, ruzie maken met Thijs Hoevakker, discussies over Feyenoord en Ajax, douchen met Pol, een kratje bier in de kleedkamer, Hendrik "..... ..., drie bier" van Hal, kerstbingo's, kaartavonden, Gerrit van Rhee, kaarten in de bus naar uitwedstrijden, Cor van Dam, ... tegen het tennisveld na een lange busrit, promoveren en weer degraderen, lekker afgeven op Oranje Wit, winnen van D.V.S.A., Arie de Wit,
Slap ouwehoeren aan de bar, en zo kan ik nog wel een paar uurtjes doorgaan. Dit alles is voor mij "Het Musketiersgevoel" en ik denk dat vele zich in deze bewoordingen kunnen vinden. Bij deze wil ik de club, het huidige bestuur en iedereen die ik vergeten ben van harte feliciteren met het 50 jarig jubileum. En tot slot wil ik de club bedanken voor 23 jaar "Het Musketiersgevoel"

Dirk Jan van Manen

TOT SLOT NOG WAT KRANTENBERICHTEN VAN SUCCESSEN UIT HET VERLEDEN

FEEST VOOR MUSKETIERS

ELST — Minstens honderdtwintig bezoekers tekenden j.l. vrijdag het receptieboek, teneinde het voetbalbestuur van de s.v. ,,Musketiers" in het clubhuis te complimenteren met het 25-jarig bestaan van de afdeling voetbal.

Onder hen bevonden zich onder meer burgemeester Bijleveld van Rhenen, een deputatie van de sportraad van Rhenen, KNVB, (tevens van de KNVB afd. Utrecht) en afgevaardigden van een groot aantal Elster verenigingen. Een aantal van hen sprak een woord tot de jubilerende bestuursleden.

In zijn speech bracht de burgemeester naar voren, dat sportvereniging Musketiers de steunpilaar van het verenigingsleven van Elst en omstreken genoemd mag worden. ,,Ik heb respect voor de manier waarop de jeugd wordt opgevangen en voor de sportieve geest, die in uw vereniging heerst", concludeerde de heer Bijleveld. Ontelbare bloemstukken sierden het clubhuis.

Ook ontbraken de wedstrijdballen, shirts en de enveloppen met inhoud niet in de stroom cadeaus, die het bestuur kreeg aangeboden. Bijzonder aardig was een gift van ƒ 6.000,-, welke werd aangeboden door Henk Overeem namens de ontspanningsc[illegible] Het bedrag is bedoeld als bijdrage voor de uitbreiding van het clubhuis, waarvoor men al druk plannen aan het smeden is.

Eveneens in het kader van het 25-jarig bestaan, waarvoor overigens veel aktiviteiten en evenementen [illegible] het programma staan, was [illegible] terdag nieuwjaarsbal in het club[illegible]. Muzikale medewerking werd [illegible]end door het kwintet ,,The Alo[illegible] uit Nijmegen.

Musketiers grijpt ook districtstitel

ANDIJK — Terwijl de grote broers uit de regio DOVO en VRC beide naast de titel grepen, boekte Musketiers zaterdag op het eigen hoofdklasse-niveau andermaal een succes. In Andijk werd de ploeg uit Elst kampioen van het district West 1. Het was voor Musketiers het derde kampioenschap in enkele weken; eerder werd de ploeg al zaterdagkampioen en algemeen-kampioen van de afdeling Utrecht. Door de winst in Andijk verwierven de voetballers uit Elst het recht op deelname aan het Nederlands kampioenschap, dat op 18 juni in Zeist zal worden gehouden.

Musketiers moest het zaterdag in Andijk in vier wedstrijden van tweemaal twintig minuten opnemen tegen de kampioenen van de afdelingen Noord-Holland, Leiden, Haarlem en Amsterdam, respectievelijk Asonia, Kagia, EHS en Rood Wit Amsterdam.

De wetenschap dat de ploegen uit het westen over het algemeen op het technische vlak sterker zijn en vooral het feit dat de Elstenaren vier belangrijke basisspelers moesten missen, maakten dat de verwachtingen vooraf in het Musketierskamp niet hoog gespannen waren. Dat alle wedstrijden in winst werden omgezet kwam dan ook als een volslagen verrassing. Extra verheugend was dat de junioren, die de opengevallen plaatsen in het elftal innamen, een belangrijk aandeel hadden in het succes. Met hun optreden bewezen ze dat de toekomst van Musketiers er roos-kleurig uitziet.

Gastheer Ansonia werd door Musketiers in de eerste wedstrijd met 1-0 verslagen door een doelpunt van Cees Wildeman. Met dezelfde cijfers werd ook Kagia geklopt. Alex van de Klift tekende voor de winnende treffer.

Tegen EHS bleek vervolgens dat Musketiers gaandeweg het toernooi 'groeide'. De Haarlemse kampioen werd met 5-0 verslagen; Alex van de Klift (2x), Peter Riemens en de junioren Erik van de Wulp en Mark Hagen zorgden voor de doelpunten. De afsluitende wedstrijd tegen Rood-Wit Amsterdam was een echte finale omdat ook de Amsterdammers alle wedstrijden tot dat moment hadden gewonnen. Musketiers versloeg de ploeg uit Amsterdam met 1-0 door een doelpunt van Peter Riemens.

Musketiers wint met 4-3 van Boys

ELST — Bevrijd van alle zorgen speelde Musketiers zaterdag in Terschuur tegen de Boys een goede wedstrijd. Het werd een 3-4 overwinning. Laatste man Dirk van Baaren had daar een groot aandeel in. Hij scoorde de laatste twee Elsterse doelpunten.

Een nieuwe ontdekking? Dirk van Baaren als spits? We wisten dat hij het kon", zei elftalleider Ton van Kranenburg", maar voorlopig kunnen we hem achter niet missen". Musketiers begon fris van de lever. Na een kwartier opende Jan Hendriks, toch wel de spelbepalende man bij de Elstenaren de openingstreffer 0-1.

Na een half uur kwam Terschuurse Boys op gelijke hoogte. Twee minuten voor rust zelfs op voorsprong omdat de ploeg een strafschop benutte 2-1.

Na de pauze zorgde Evert van de Klift voor 2-2. Omdat er totaal geen belangen meer op het spel stonden ging Dirk van Baaren zo af en toe eens naar voren. Er mochten nu wat risico's genomen worden. Dirk slaagde er in om twee keer te doelpunten waardoor Musketiers zijn laatste competitiewedstrijd besloot met een 3-4 overwinning.

50 JAAR
1952 2002

ELFTALLEIDER JAN VAN MANEN MET MUSKETIERS AAN KOP:

„Winnen van beker was nu net 't succes dat we nodig hadden"

(Door Rien Klijn)

ELST — Vier jaar geleden dompelde de degradatie van Musketiers voetbalminded Elst in diepe rouw. Musketiers werd uit de vierde klasse KNVB naar de afdeling verbannen. Een slecht te verteren zaak, omdat vriend en vijand het er over eens was dat Musketiers over een technisch zeer goed elftal beschikte. En toch ging het mis. „Omdat", zegt elftalleider Jan van Manen, „Musketiers op beslissende momenten tekort schoot. Als het er echt op aankwam misten we het karakter".

Momenteel staat Musketiers aan de top van de hoofdklasse en lijkt het doel, waar iedereen bij Musketiers reikhalzend naar uit ziet, de KNVB, weer binnen bereik.

Het is natuurlijk nog wat voorbarig om te stellen dat Musketiers kampioen wordt, maar zoals de competitie tot nu toe voor Musketiers verloopt en vooral gezien de manier waarop de Elstenaren nu spelen kan dat doel dit seizoen worden bereikt. Een doel dat volgens veel Elsters supporters al eerder had moeten worden gerealiseerd. Jan van Manen, oud-speler van DOVO en GVVV en tot zijn 36e bij Musketiers, is de spreekbuis van de Elster hoofdklasser. Hij legt uit, zonder de pretentie te hebben het precies bij het goede eind te hebben, waarom de sprong naar de KNVB, ondanks de kwaliteit in het elftal, tot nu toe niet is gelukt.

Misvatting

Jan van Manen: „In de KNVB speelde Musketiers een technisch goede en aanvallende partij voetbal. Toen we degradeerden dachten we met die spelopvatting snel terug te keren naar de KNVB. Dat was een misvatting. We speelden wel leuk aanvallend, maar gingen tegen fyner en de spelers. De conclusie was dan ook, dat het roer om moest wilde Musketiers de KNVB weer bereiken. Met een leuk technisch, aanvallend spelletje zou er nooit iets van terecht komen.

Gesloten

Jan van Manen vervolgt: „Twee jaar geleden besloten we het aanvallende spel te laten voor wat het was en gingen we eerst zorgen dat het achter gesloten bleef. Dat ging misschien wel ten koste van het kijkgenot, maar als je prestaties wilt leveren moet je een speltype dat geen succes oplevert overboord zetten en het anders aanpakken. We gingen vanuit een versterkte verdediging op de counter spelen. We hadden geluk, dat we over de mensen beschikten die dat konden. Cees Ravestein, de doelman, kwam terug van DOVO en Alex van de Klift, die ooit bij ons begon, kwam weer bij ons, terug van het betaalde voetbal. Twee routiniers, die van veel waarde zijn. De 30-jarige Dirk van Baaren kwam weer terug en met de 35-jarige Willem van de Klift en de 30-jarige Cees Heikamp hebben we nu een ervaren defensie, die niet snel op hol slaat. Deze routiniers zijn omringd door jongere spelers zoals Ronald Benschop, Arjan van Geffen, Gert Nellestein, Peter Riemens en Willem van de Hoeven. De van SVP overgekomen Arie van Walsem is ook een steunpunt in het elftal. De mengeling van jong en oud past uitstekend bij elkaar. Achterin zijn we sterk en in de spits duiken Gert Nellestein op rechts, Peter Riemens op links en Willem van de Hoeven in het centrum op".

Vorig seizoen lukte het nog niet aan dit seizoen begonnen en de successen zijn niet uitgebleven. Musketiers is een vereniging die qua structuur, leiding, jeugdzorg en speltechnisch gezien gewoon in de KNVB thuishoort".

JAN VAN MANEN: „Musketiers hoort in KNVB thuis". Foto Cijvat

Musketiers schudt frustraties van zich af met titel

(door Erik Koelman)

IJSSELSTEIN — Met de 2-0 overwinning afgelopen zaterdag op het Utrechtse VVJ greep Musketiers uit Elst de hoofdprijs in de hoofdklasse van de afdeling. In seizoen '81/'82 kwam Musketiers voor het laatst op KNVB-niveau uit, en het mag nu, zes jaar later, na een prima verlopen seizoen waarin de Elstenaren ongeslagen bleven, daarin terugkeren. Dankzij doelpunten van Dirk van Baaren en Peter Riemens grepen de volgelingen van coach Jan van Manen de zo fel begeerde titel, nadat het vorige week een eerdere machtsgreep tegen medekandidaat Eemdijk op 0-0 zag stranden.

Gemakkelijk heeft de ploeg uit Elst het dit jaar beslist niet gehad. Het gehele seizoen hebben de Elstenaren de hete adem in de nek gevoeld van het op één punt volgende Eemdijk. Ook in de rechtstreekse confrontatie vorige week op het Elster sportpark kwamen beide kemphanen er niet uit, zodat de definitieve beslissing pas in de laatste competitieronde moest vallen. Musketierstrof in VVJ een lastiger tegenstander dan Eemdijk, dat geen moeite had met het inmiddels gedegradeerde Hercules.

Het zag er dan ook na 45 minuten voetbal alles behalve rooskleurig uit voor de mannen van Jan van Manen. Terwijl Eemdijk met een 1-0 voorsprong de rust inging, keken de Elstenaren nog steeds tegen een akelige 0-0 stand aan. Kanser waren er te over geweest en zeker in het eerste uur had Musketiers zich in veiliger haven moeten schieten. Een enorme knal van Alex van de Klift miste de juiste richting en de exotisch aandoende omhaal van de sterk spelende Cees Wildeman miste het nodige geluk.

De beste kans in de eerste dertig minuten was echter voor het spitsenduo Gerrit Nellestijn en Wim van de Hoeven. Peter Riemens zette langs de zijlijn goed door en zijn voorzet bereikte de in het doelgebied volkomen vrijstaande Nellestijn. Zelfzuchtigheid kan men de kleine Musketiers-spits niet aanwrijven, want in plaats van zelf in te schieten, verkoos hij voor een 'tikkie breed'. Wim van de Hoeven was te verrast om de voet nog goed tegen de bal te krijgen.

AANVAL

Het uitblijven van het doelpunt werkte in het nadeel van de ploeg uit Elst. Met niet aflatend enthousiasme zocht Musketiers iedere keer de aanval, waarbij de dekking achterin nog wel eens werd vergeten. Coach Van Manen zag zich achterin toch al voor problemen geplaatst. Voorstopper Cor van Baaren moest met een blessure aan de kant blijven.

● *De kampioensbus met de kerse verse KNVB-vierdeklassers uit Elst.*

Links-back Henk ... diens plaats in ... Alex van de Klift ... linker verdedig... minuut profiteerde ... Musketiers aan... Arnhem ontst... voorzet werd...

Ook bij de daaropvol... ng de verdediging van ... Cees Ravestijn met ... actie opluchting ...

...pnieuw een fout ... mocht Cock van ...

Teilingen er vrij op uit trekken. Oog in oog met doelman Ravestijn miste ook bij het nodige zelfvertrouwen een verkoos breed te leggen op de bal- ...tenspel staande Dick den Deas. E... daarmee kwam Musketiers goe... weg, want de vlag van de grensrech... ter bleef naar beneden!

In de tweede helft viel dan eindelijk het begeerde doelpunt. Peter Ri... mens ging in het zestien meter g... bied op de solotoer en in een pogin... de balvirtuoos af te stoppen, maakt... een VVJ-verdediger hands. Vanaf ... stip had Dirk van Baaren geen moe... te zijn ploeg de KNVB binnen t... schieten. Na dit doelpunt had Mus... ketiers de wedstrijd onder control... en verscheen VVJ nog maar spora... disch op de Musketiers helft. Een kwartier voor tijd kon het feest een losbarsten. VVJ raakte bij het uit... verdedigen de bal kwijt aan Wim van de Hoeven, die Peter Riemens ... maat bediende (2-0). Daarmee wer... na zes jaar wachten KNVB-voetbal voor Elst een feit.

Coach Jan van Manen vond dat eindelijk recht is gezet wat enkele jaren terug fout is gegaan. „Dit kampioen... schap is voor de vereniging noodzakelijk om een eventuele leegloop te voorkomen. Dit telt voor ons net zwaar als een titel voor bij wijze van spreken DOVO, uiteraard dan op een ander niveau. We kunnen nu beginnen te bouwen aan een team dat representatief is voor de vierde klasse en dat toekomstperspectief heeft. We zullen het volgend seizoen zonder Alex van ex-Wageningen en DOVO-speler Alex van de Klift moeten doen. Hij stopt met voetbal... len."

50 JAAR
1952 2002